

pastirjem in jim rekel: „Ne bojte se! Naznanjam vam veliko veselje. Danes je rojen Kralj sveta . . . Pojdite in našli boste dete, v plenice povito in v jasli položeno! . . .“

In pastirji so tekli, kamor jim je angel ukazal.

In res! V hlevu so našli Jožefa in Marijo in Jezusa, in padli so na kolena in molili . . . Srečni pastirci.“ Starka je zopet prenehala in se zamislila, Ivan pa je ponovil:

„Srečni pastirci! . . .“

„V Betlehemu pa so hrumeli bogataši po hišah in niso ničesar opazili. Nobena betlehemskih hiš ni bila vredna, da bi v nji zagledal luč sveta učlovečeni Bog, le ubožni hlev je bil tega vreden. Kolika ponižnost!“

Babica je utihnila.

„Tisto o Herodu povejte“, je šepnila Anica.

„Danes ne“.

„Pojdimo spat,“ je prosil Ivan, ki ga je začel spanec premagovati.

Babica se mu je smejala, pa je odvedla spat njega in Anico.

Sveti Miklavž.

*Cin, cin, cin — po gozdu snežnem
skoz večerni zrak zveni;
sanke skozi gozd drčijo,
in na njih Miklavž sedi.*

*Oj, Miklavž iz daljne, tuje
prišel je dežele k nam,
a zvečer se bo ponižal,
stopil v naš ubožni hram.*

*In darov svetnik prinese
vam, ki pridni ste vsak čas,
a nikdar ne boste zrl
možu dobremu v obraz!*

Borisov.

